

[Krag.]

lagt Rigsdagen.“ Nævnets Medlemmer afgiver en skriftlig Erklæring paa Tro og Love om at bevare Tavsheden om, hvad de erfarer i Nævnet, og jeg ved ikke noget om, at dette Tavshedsløfte af noget Medlem er blevet brudt.

Med de skiftende Udenrigsministre har dette Nævn staaet i bedste Samarbejde. Ikke mindst i de mange Aar, hvor det ærede Medlem Hr. P. Munch var Udenrigsminister, holdtes der jævnlig Møder, hvori forhandlede om alle for Danmark betydende udenrigspolitiske Spørgsmaal, om Indholdet af Clearingaftaler, Handelstraktater, udenrigspolitiske Spørgsmaal af enhver Art, som sagt, hvortil der knyttedes nogen Interesse af Betydning, og jeg vil hævde, at Nævnets Indsats gennem disse Forhandlinger slet ikke blev uden Betydning for de udenrigspolitiske Resultater, der blev naaet. Men helt anderledes er beklageligvis Forholdet nu.

Den nuværende højtærede Udenrigsminister føler sig ikke i fjerneste Maade forpligtet til i Henhold til Lovens § 2 at træde i Forhandling med Det udenrigspolitiske Nævn. Kun i ganske enkelte Tilfælde har han i sin Embedstid foranlediget Forhandling optaget med Nævnet. De Møder — og det er ganske faa, der er Tale om — som har været afholdt inden for Nævnet, har væsentligt været indkaldt paa Nævnets Medlemmers Foranledning, hvad der selv sagt er i højeste Grad utilfredsstillende, da de enkelte Medlemmer slet ikke kan vide, naar der foreligger Problemer i Relation til Udlandet, som Udenrigsministeren i Henhold til den Forpligtelse, Loven paa lægger ham, burde drøfte med Nævnet.

Jeg skal ikke gaa i Enkeltheder, det lader sig i dette Forhold ikke gøre, men jeg vil hævde, at i en Række højt opsigtsvækkende og for danske Forhold betydende udenrigspolitiske Sager har der ikke været etableret nogen Drøftelse med Nævnet. De er forberedt, færdigbehandlet og afgjort, uden at Nævnet har faaet den fjerneste direkte Kundskab derom gennem Forhandling med den højtærede Udenrigsminister, og jeg vil hævde, at dette er klart stridende mod Lovens Ord. Ministerens Optræden over for Nævnet er en Tilsidesættelse af Lovens klare Ord og af Lovens Hensigt,

og derfor tillader jeg mig at henstille, saa indtrængende som jeg formaar det, til den højtærede Udenrigsminister, at denne hans Sabotage af Loven af 13. April 1923 om et udenrigspolitisk Nævn ophører. Hvis det ikke bliver Tilfældet, saa burde maaske Konsekvensen være, at der stilledes Forslag om, at Loven ophæves for den nuværende Ministers Embedstid. Det vilde i det mindste være det værdigste for Nævnets Medlemmer. Men jeg er bange for, at det af den højtærede Minister vilde blive hilst med alt for stor Tilfredshed, og at skabe en saadan hos ham, synes jeg ikke der er nogen større Anledning til, efter det Hensyn han har vist Det udenrigspolitiske Nævn i hele sin Embedstid. Men i hvert Fald: Vil man ikke skabe den Tilfredshed hos den højtærede Udenrigsminister, saa vil han maaske være saa venlig at bidrage til en større Tilfredshed blandt Nævnets Medlemmer derved, at han fremtidig respekterer sine Forpligtelser over for Det udenrigspolitiske Nævn i Henhold til Loven; thi det er ikke sømmeligt hverken for den højtærede Minister eller for Nævnets Medlemmer, at der fortsættes som hidtil.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Det interesserede mig overordentlig meget at høre det ærede Medlem Hr. Krag paakalde den højtærede Indenrigsministers Initiativ med Hensyn til at faa en Ændring ind i Saneringsloven.

Jeg kan ikke undlade over for det ærede Medlem at gøre opmærksom paa; at naar det Parti, jeg tilhører, i sin Tid ikke kunde stemme for denne Lov, var det ikke, fordi vi ikke fuldt ud vilde gaa ind for det Formaal, Loven tilsigtede at fremme: en Sanering af de usunde Bydele, og alt hvad dermed følger, men det var udtrykkeligt, fordi vi ikke følte os trygge med Hensyn til Erstatningsbestemmelserne over for de Grundejere, der paa den ene eller anden Maade kunde blive berørt af denne Lovgivning. Men min Erindring er tydelig den, at det ærede Medlem Hr. Krag tog endogsaa virksom Del i at faa Loven gennemført med de Bestemmelser i, som det ærede Medlem stempler, som han nys gjorde det.